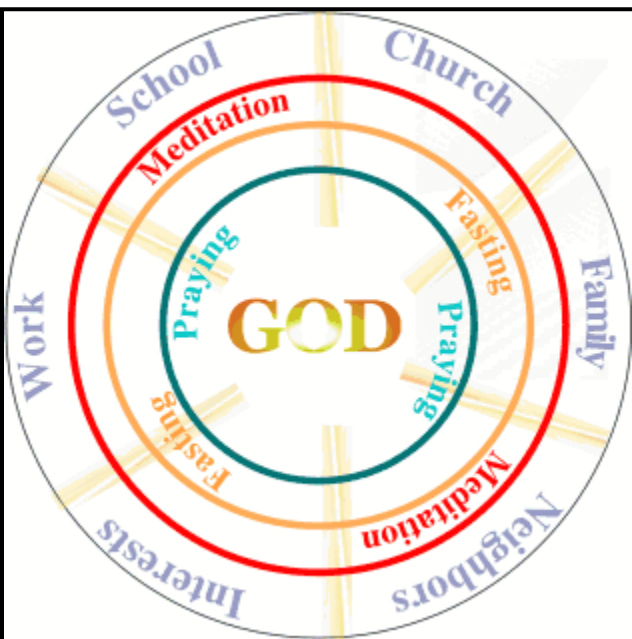

انضباط روحانی

"پس تو ای فرزندانم، در فیضی که در مسیح عیسی است نیرومند شو، و آنچه را که در حضور گواهان بسیار از من شنیدی، به مردمان امینی بسیار که از عهدۀ آموزش دیگران نیز برآیند. همچون سرباز شایسته مسیح عیسی، در تحمل رنجها سهیم باش. هیچ کس به هنگام سربازی، خود را گرفتار مشغولیتهای زندگی نمی سازد، چرا که خواهان جلب خشنودی فرمانده خویشت است. به همینسان، ورزشکاری که در میدان مسابقه هموردی می کند، تاج پیروزی را دریافت نخواهد کرد، اگر به قانون هموردی نکرده باشد. آن که باید نخست از محصول نصیب ببرد، کشاورزی است که محنت کشیده است. به آنچه می گویم بیندیش، که خداوند تو را در فهم همه اینها بصیرت خواهد بخشید." (دوم تیموتائوس ۱: ۲-۷)

انضباط روحانی یعنی هر چیزی را در جای خود قرار دهیم و به بهترین نحو آنرا انجام دهیم.

شاید فکر کنید انضباط روحانی شریعت است و ما از آن آزاد هستیم ولی اینطور نیست، ما متأسفانه به عنوان ایمانداران خیلی اوقات در گنجی بسر می بریم، نمی دانیم که هستیم، نمی دانیم خدا کیست، نمی دانیم چه باید بکنیم و خیلی وقتها هدف زندگیمان را گم می کنیم.

در کلام خدا ایماندار به سرباز، دونده و کارگر تشبیه شده است که در هر سه آنها قوانین و انضباطی وجود دارد. زندگی مسیحی نوعی تفریح و سرگرمی نیست بلکه جنگ است (افسیان ۶ آیات ۱۰ تا ۲۰) و در جنگ وقت مرخصی نیست.

زندگی مسیحی مثل مسابقه دو است و هر دونده رژیم و تمرین های سختی دارد.

اگر زندگی یک سرباز، یک ورزشکار و یک کارگر و کارمند نظم دارد، چقدر بیشتر زندگی ما بعنوان فرزندان خدا باید دارای انضباط روحانی باشد!

خدا خودش خدای منظمی است (اول قرن تیان باب ۱۴ آیات ۳۳ و ۴۰)، یکی از کتب کتاب مقدس اعداد نام دارد که اعداد و ارقام و اسامی افراد نشان می دهد خدا چقدر در کارهایش دقیق است. مسیح خدای تجسم یافته هم انضباط داشت. او همیشه و به طور منظم به کنیسه می رفت (لوقا ۴:۱۶)، او قبل از شروع خدمتش در نجاری پدرش کار می کرد (مرقس ۳: ۶)، او با نظم و مستمر دعا می کرد، او برای رفتن به صلیب مصمم بود (لوقا ۹: ۵۱ - متی ۲۶: ۵۳ - یوحنا ۱۸: ۱۰) و اجازه نداد هیچ چیز مانع خدمتش گردد، خدمت او انضباط خاصی داشت و در مواقع لازم به شهرهای مختلف می رفت. او هدف داشت و هدفش را درست به اتمام رسانید و باعث نجات ما گردید.

مسیحیان پیروزمند هم در طول تاریخ، زندگی روحانی منظمی داشته اند.

۱- انضباط روحانی برای رشد :

چه کارهای بکنیم تا رشد کنیم ؟
کارها و زندگی ما در رشدمان تاثیر دارد.
آیا به طور منظم دعا می کنیم؟
آیا به طور منظم کلام خدا را می خوانیم؟
آیا به طور منظم در جلسات کلیسایی شرکت می کنیم ؟
آیا به طور منظم روزه می گیریم و به خدا هدیه (دوم قرنیتان باب ۸ و اول قرنیتان ۱۶:۲، دوم قرنیتان ۸:۱۳ و لوقا ۲۱:۲، رومیان ۱۴:۵) می دهیم ؟

آیا به طور منظم در اطاعت از خدا و غلبه بر گناه و شیطان هستیم؟
انجام این موارد و تمام چیزهای که کلام خدا می گوید به طور منظم ، باعث رشد ما می گردد تا به شباهت مسیح در آییم و برای هر عمل نیک در دستان خدا موثر باشیم. (دوم قرنیتان ۹:۸ - کولسیان ۱:۱۰ - دوم تیموتائوس ۲:۲۱ - عبرانیان ۱۳:۲۱)
دعا نبض روحانی ماست، ما با دعا کردن دعا را یاد می گیریم ، امروز جهان به مردان و زنان دعا نیازمند است.
هیچ اشکالی ندارد که ما به چیزهای خوب عادت کنیم ! مثلاً همانطور که صبحها صورتمان را می شوئیم و صبحانه می خوریم و دندانهایمان را مسواک می زنیم، یاد بگیریم که هر صبح به حضور خدا برویم و عادت کنیم ساعات خوبمان را به خدا بدهیم.
دعای خوب دعای پر از احساسات بر خلاف تصور خلیها نیست، اگرچه احساسات جای خود را دارد ، دعا جای تعلیم دادن به دیگران نیست ! دعای خوب و قوی دعای است که جواب دارد . ما نباید در مساله "احساساتمان" به افراط یا تفریط برویم ، بعضی ها همه چیز را بدون منطق و فقط با احساسات می سنجند ، بعضی ها هم دقیقاً برعکس فقط با منطق کار دارند. در حالیکه ما هم فکر داریم و هم احساس و باید به هر دو اهمیت داد. مسیح هم گفت با فکرت و با قلبت مرا دوست داشته باش.
در بیداری کره جنوبی مردم هر صبح از ساعت ۵ تا ۷ به کلیسا به حضور خدا می رفتند. ما هم اگر تا حالا رازگهان نداریم از الان تصمیم بگیریم که این انضباط روحانی را وارد زندگی خود کنیم. در دعا می توانیم سرود بخوانیم ، مزامیر بخوانیم ، شفاعت کنیم ، نیازها و مشکلات خود و دیگران را به حضور خدا ببریم. از روح پر شویم و برای کلیسا و دنیای نیازمند شفاعت کنیم.

شاید بگوئید من می خواهم ولی حوصله و تمایل به دعا ندارم. ما باید بر تنبلی^۱ خود غلبه کنیم . گاهی برای غلبه بر بی میلی می توانیم دعايمان را بنویسیم . با نوشتن با خدا راز و نیاز کردن خیلی به من کمک کرده است و به شما توصیه می کنم گاهی

^۱ تنبلی در عهد جدید :

متی ۲۵: ۲۶ ارباب گفت: 'ای غلام بدسرسشت و تنبل، تو که می دانستی من از جایی که نکاشته ام درو می کنم و از جایی که نپاشیده ام جمع می کنم،

اول تسالونیکیان ۵: ۱۴ ای دوستان من، از شما استدعا می کنم افراد تنبل و بیکار را توبیخ کنید، اشخاص ترسو را دلداری دهید، از ضعیفان پشتیبانی کنید و نسبت به همه مردم بردبار باشید.

دوم تسالونیکیان ۳: ۶ ای دوستان، ما به نام عیسی مسیح خداوند به شما فرمان می دهیم که از هر ایمانداري که تنبلی می کند و مطابق تعالیمی که ما داده ایم رفتار نمی کند، دوری جوئید.

دوم تسالونیکیان ۳: ۱۱ ما می شنویم که افرادی در میان شما هستند که تنبلی پیشه کرده اند و به عوض اینکه خود کار کنند، در کار دیگران فضولی می کنند.

این روش را امتحان کنید. ما باید عادت کنیم در طول روز و در شب هم به حضور خدا برویم ، ما باید هر شب در دعا زندگیمان و خودمان را تفتیش کنیم (دوم قرن تیان ۵:۱۳) تا بتوانیم رشد کنیم.

قانون رشد خیلی ساده است : " به خدا وقت بده و او تو را مثل خود خواهد ساخت. "

ما باید یاد بگیریم در حضور خدا بمانیم و این حضور خدا را وارد زندگی خود کنیم و به زندگی دیگران ببریم.

عامل دیگر در رشد ما کلام خدا است. خیلی از ایمانداران در طول عمرشان متاسفانه حتی یکبار هم کامل کتاب مقدس را دقیق نمی خوانند!

خوب است برنامه ای برای مطالعه عهد عتیق و عهد جدید داشته باشیم . ولی خواندن تنها بی فایده است ، ما باید آنرا درست بفهمیم تا اگر از ما کسی سؤال کرد بتوانیم درست جواب دهیم.

ما برای غذا خوردن ، خوابیدن ، حمام رفتن ، تلفنی صحبت کردن ، تلویزیون نگاه کردن و روزنامه خواندن وقت داریم ، چرا نباید برای کلامی که پایدارتر از آسمان و زمین است (مقرس ۳۱:۱۳) وقت بگذاریم. کتابی که مهمتر از همه کتب جهان است ، کتابی که قدرت دارد زندگیها را عوض کند . بیاید تصمیم بگیریم که با این کتاب آشتی کنیم. آن را بخوانیم و بخوریم (حزقیال ۱:۳) تا قسمتی از وجود ما گردد و از آن اطاعت کنیم.

خیلیها امروز دنبال مکاشفات جدید و کلامی از خدا هستند در حالیکه کلام خدا را نمی خوانند!
بگذارید به شما یک اصلی را بگویم :

خدا معمولا با کسانی که کلامش را نمی خوانند ، صحبت نمی کند و به کسانی که دعا نمی کنند جواب نمی دهد.

پس بگذارید خدا با کلامش هر روزه با شما صحبت کند ، کلامی که به ما حکمت ، تقدس ، محبت ، شناخت ، شادی و ایمان می بخشد.

مورد دیگری که می خواهیم در مورد آن صحبت کنیم رشد در مشکلات است ، خیلی وقتها خارها که همان مشکلات زندگی ما هستند (متی ۲۲:۱۳)، ما را فلج می کنند و اجازه رشد و خدمت را به ما نمی دهند.^۲

ما باید مشکلاتمان را به حضور خدا ببریم ، دلهایمان را به حضور او بریزیم (مزمور ۸:۶۲) و خود را در خداوند مثل داود تقویت کنیم (اول سموئیل ۶:۳۰) ، باید در هر مشکلی بدانیم که مسیح خداوند برای من مرده و قیام کرده است، او مرا همیشه و در هر وضعیتی دوست دارد، او برای من از قبر خارج شده و به آسمان رفته و امروز زنده است و برای من و مشکل من شفاعت می کند.

بدانیم که هیچ چیز خارج از اراده خدا اتفاق نمی افتد ، او مسائل کوچک و بزرگ ما را می بیند و اگر در او بمانیم اراده او که نیکوترین است برای ما اتفاق خواهد افتاد.

تیطس ۱: ۱۲ یکی از انبیای کریتی که یک نفر از خود آنهاست گفت: «اهالی کریت همیشه دروغگو و حیوانهای پلید، پرخور و تنبلی هستند.»
عبرانیان ۶: ۱۲ ما نمی خواهیم که شما تنبل باشید، بلکه می خواهیم از آنانی که به وسیله ایمان و صبر، وارث وعده ها می شوند، پیروی کنید.
^۲ مشکلات

در متی ۱۳:۶ مشکلات به آفتاب تشبیه شده است که می تواند باعث رشد و یا باعث نابودی ایمان گردد!
تجربه ها و سختی ها ایمان برخی از مسیحیان را محکم می سازد، لیکن ایمان برخی دیگر را متزلزل می کند. ما برای رشد و نمو، به خورشید نیاز داریم، اما اگر ریشه ای نداشته باشیم، همان خورشید ما را می کشد. سختیها و تجربه ها ایمان ما را می آزمایند (یعقوب ۱: ۲-۳؛ اول پطرس ۱: ۶-۷). آنها مسیحیان حقیقی را از مسیحیان کاذب جدا می سازد (متی ۷: ۲۴-۲۷).

در تورات می بینیم که شمشون یا سامسون یکبار هزار دشمن را یکنفره از بین برد (داوران ۱۵:۱۵) و مطمئناً او اینکار را یکی یکی می کرد، بنابراین ما هم می توانیم بر مشکلاتمان یکی یکی به قوت خدا فارغ آئیم. مشکلات و زحمت ها^۳ و جفاها و سایلی هستند که می توانند کمک کنند ما در خدا رشد کنیم.

مورد دیگر که برای رشد ما مهم است، مساله روزه^۴ و سلامت جسم ما است. ما هر چقدر هم روحانی باشیم ولی اگر جسممان سالم نباشد نمی توانیم بطرز موثر خدا را خدمت کنیم بنابراین باید در جهت سلامت جسممان بکوشیم، درست بخوریم و

^۳ زحمت و جفا قسمتی اجتناب ناپذیر از مسیحی بودن است:

متی ۵: ۱۱-۱۰ خوشبحال زحمت کشان برای عدالت، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. خوشحال باشید چون شما را فحش گویند و جفا رسانند، و بخاطر من هر سخن بدی بر شما کاذبانه گویند.

مرقس ۴: ۱۷ و لکن ریشه ای در خود ندارند بلکه فانی می باشند؛ و چون صدمه ای یا زحمتی به سبب کلام روی دهد در ساعت لغزش می خورند. لوقا ۹: ۲۳ پس به همه گفت: «اگر کسی بخواهد مرا پیروی کند می باید نفس خود را انکار نموده، صلیب خود را هر روزه بردارد و مرا متابعت کند.

یوحنا ۱۶: ۲۳ بدین چیزها به شما تکلم کردم تا در من سلامتی داشته باشید. در جهان برای شما زحمت خواهد شد. و لکن خاطر جمع دارید زیرا که من بر جهان غالب شده‌ام.

غلاطیان ۶: ۱۷ بعد از این هیچ کس مرا زحمت نرساند زیرا که من در بدن خود داغهای خداوند عیسی را دارم.

فیلیپیان ۱: ۲۹ زیرا که به شما عطا شد به خاطر مسیح نه فقط ایمان آوردن به او بلکه زحمت کشیدن هم برای او. و شما را همان مجاهده است که در من دیدید و الآن هم می شنوید که در من است.

کولسیان ۱: ۲۴ الآن از زحمتهای خود در راه شما شادی می کنم و نقصه‌های زحمات مسیح را در بدن خود به کمال می رسانم برای بدن او که کلیسا است،

دوم تیموتائوس ۳: ۱۲ و همه کسانی که می خواهند در مسیح عیسی به دینداری زیست کنند، زحمت خواهند کشید.

یعقوب ۵: ۱۰ ای برادران، نمونه زحمت و صبر را بگیری از انبیایی که به نام خداوند تکلم نمودند.

اول پطرس ۲: ۱۹ زیرا این ثواب است که کسی بجهت ضمیری که چشم بر خدا دارد، در وقتی که ناحق زحمت می کشد، دردها را متحمل شود.

اول پطرس ۲: ۲۰ زیرا چه فخر دارد هنگامی که گناهکار بوده، تازیانه خورید و متحمل آن شوید. لکن اگر نیکوکار بوده، زحمت کشید و صبر کنید، این نزد خدا ثواب است.

اول پطرس ۳: ۱۴ بلکه هرگاه برای عدالت زحمت کشیدید، خوشبحال شما. پس از خوف ایشان ترسان و مضطرب مشوید.

اول پطرس ۳: ۱۷ زیرا اگر اراده خدا چنین است، نیکوکار بودن و زحمت کشیدن، بهتر است از بدکردار بودن.

اول پطرس ۴: ۱ لهدا چون مسیح بحسب جسم برای ما زحمت کشید، شما نیز به همان نیت مسلح شوید زیرا آنکه بحسب جسم زحمت کشید، از گناه باز داشته شده است.

اول پطرس ۵: ۱۰ و خدای همه فیضها که ما را به جلال ابدی خود در عیسی مسیح خوانده است، شما را بعد از کشیدن زحمتی قلیل کامل و استوار و توانا خواهد ساخت.

مکاشفه ۲: ۱۰ از آن زحماتی که خواهی کشید مترس! اینک ابلیس بعضی از شما را در زندان خواهد انداخت تا تجربه کرده شوید و مدت ده روز زحمت خواهید کشید. لکن تا به مرگ امین باش تا تاج حیات را به تو بدهم.

^۴ آیا با وجود آیات زیر می توان ادعا کرد روزه امروز منسوخ گشته است!؟

در عهد عتیق: موسی روزه گرفت (خروج ۲۸: ۳۴)، داود روزه می گرفت (مزمور ۳۵: ۱۳)، ایلیا روزه گرفت (اول پادشاهان ۸: ۱۹)، دانیال روزه گرفت (دانیال ۳: ۹)، اشعیا از روزه پسندیده خدا می گوید (اشعیا ۵۸)، یحیی (متی ۱۱: ۱۸) و شاگردانش (متی ۹: ۱۴) روزه می گرفتند

در عهد جدید: مسیح روزه گرفت (متی ۴: ۲)، به پیروانش هم چنین توصیه کرد (متی ۶: ۱۶)، برای داشتن دعای اثربخش روزه لازم است (متی ۱۷: ۲۱) در اعمال رسولان از "ایام روزه" استفاده شده است (اعمال ۹: ۲۷)، رسولان روزه می گرفتند (اعمال ۲: ۱۳)، پولس روزه می گرفت (دوم

قرنتیان ۱۱: ۲۷) روزه قسمتی از تعالیم رسولان هم بود (اول قرنتیان ۵: ۷)

درست بخوابیم. روزه از فرامین عهد عتیق و عهد جدید است و همواره در تاریخ کلیسا استفاده شده است. همانطور که دعا و کمک به مردم مهم است روزه هم جایگاه خاص خود را دارد (متی ۶). ما با روزه اولاً بدن خود را تحت کنترل نگه می داریم و به آن می گوئیم که صاحب بدن ما خداوند است (اول قرن‌تینان باب ۶ آیات ۱۹ و ۲۰) نه نفس و شهوات ما. روزه باید هدفمند باشد. خوب است حداقل هفته ای یکروز روزه بگیریم. روزه انواع مختلفی دارد ولی معمول ترین آن نخوردن هیچ چیز تا بعدظهر است. ما باید به روزه هم عادت کنیم البته باید مواظب باشیم که با از دست دادن مفهوم و هدفش تبدیل به شریعت نگردد. کلیساهای رسولی (کاتولیک و ارتودکس) و بعضی از پروتستانها ۴۰ روز قبل از قیام مسیح روزه می گیرند. کلیساهای ارتودکس نوعی روزه دارد که در آن غذاهای غیر حیوانی میخوریم (انسان قبل از طوفان نوح گیاهخوار بود - پیدایش ۱:۲۹)، چیزی که علاوه بر علم تغذیه با کتاب مقدس (زندگی دانیال) و سنت هم هماهنگ است. پس انضباط روزه را هم وارد برنامه زندگی خود کنیم.

مورد دیگر برای رشد، غلبه بر گناه است. ما متأسفانه زندگی روحانی مان شده گناه کردن و توبه کردن! گاهی از من می پرسند تا چه موقع یا چند بار گناه ما بخشیده می شود، کتاب مقدس می گوید تا زمانیکه ما توبه واقعی کنیم گناه ما بخشیده می شود (اول یوحنا ۱:۲) ولی برای رشد نمی توان همیشه بیمار بود و اگر ما مستمر گناه می کنیم باید در مورد حقانیت توبه هایمان شک کنیم!

خدا می خواهد که ما از گناه آزاد باشیم. برای پیروزی بر گناه، وسوسه ها و شیطان باید به خدا نزدیک شد، از گناه و وسوسه ها دور ماند، در مواقعی مثل یوسف باید از بعضی جاها فرار کرد (پیدایش ۳۹:۱۲ - اول قرن‌تینان ۶:۱۸ و ۱۰:۱۴ - دوم تیموتائوس ۲:۲۲)، بعضی مواقع تا به خون مقاومت کرد (عبرانیان ۱۲:۴)، باید مثل مسیح با کلام خدا مجهز بوده و شیطان را با آن شکست داد، گاهی می توان به شیطان و وسوسه نهیب^۵ داد، فراموش نکنیم که ما توان پیروزی بر وسوسه ها و گناه نکردن را به کمک خداوند داریم. (اول قرن‌تینان ۱۰:۱۳ - رومیان ۱۶:۲۰ - اول یوحنا ۲:۱۴ و ۴:۴) بعضی از پدران کلیسا اعتقاد داشتند که بعد از تعمید تنها یکبار یک گناه بخشیده می شود و برای بار دوم بخشیده نمی شود. شاید کمی سخت گیرانه باشد ولی نشاندهنده غیرت آنها برای تقدس و عمق توبه آنها بود و وقتی کلام خدا را هم می خوانیم می بینیم که خدا از ما انتظار تقدس، زندگی پاک و کامل و بدون گناهی را دارد. (اول یوحنا ۳:۹) گناه دزد برکت است تا زمانیکه در زندگیمان گناه است برکات جاری نمی شود.

انضباط دیگری که باید داشته باشیم، شرکت منظم در جلسات کلیسایی و در اطاعت کلیسایمان ماندن است. جلسات کلیسایی نمونه کوچکی از آسمان است و ما اگر از آن غفلت می کنیم در زندگی روحانیمان رشد نمی کنیم (عبرانیان ۱۰:۲۵). توما یکبار غایب بود و مسیح آمد (یوحنا ۲۴:۲۰)، ما هم با غیبتهایمان شاید حضور مسیح، کلام و لمس مسیح، پری

^۵ نهیب دادن:

متی ۸: ۲۶ بدیشان گفت: «ای کم ایمانان، چرا ترسان هستید؟» آنگاه برخاسته، بادها و دریا را نهیب کرد که آرامی کامل پدید آمد.

متی ۱۷: ۱۸ پس عیسی او را نهیب داده، دیو از وی بیرون شد و در ساعت، آن پسر شفا یافت.

مرقس ۱: ۲۵ عیسی به وی نهیب داده، گفت: «خاموش شو و از او در آی!»

مرقس ۹: ۲۵ چون عیسی دید که گروهی گرد او به شتاب می آیند، روح پلید را نهیب داده، به وی فرمود: «ای روح گنگ و کرم من تو را حکم می کنم از او در آی و دیگر داخل مشو!»

لوقا ۴: ۳۵ پس عیسی او را نهیب داده، فرمود: «خاموش باش و از وی بیرون آی.» در ساعت دیو او را در میان انداخته، از او بیرون شد و هیچ آسیبی بدو نرسانید.

لوقا ۴: ۳۹ پس بر سر وی آمده، تب را نهیب داده، تب از او زایل شد. در ساعت برخاسته، به خدمتگزاری ایشان مشغول شد.

روح القدس و یا شفا را از دست بدهیم. شرکت در کلیسا و مشارکت با ایمانداران یک دستور کتاب مقدسی است. (عبرانیان ۱۰:۲۵)

مسیحی تنها در خانه مثل زغالی است که تنها افتاده است و به زودی سرد خواهد شد! ما باید آمدن به کلیسایمان با هدف باشد و نباید به عادت بی ثمر تبدیل شود. قبل از کلیسا آمدن دعا کنیم که خدا امروز در کلیسایش و در ما کار کند و اراده او در زندگی ما تحقق یابد.

انضباط دیگر برای رشد، راههای غلبه بر غم و افسردگی است. چون غم ما را به گناه و بی هدفی می کشاند برای غلبه بر آن ۴ راه پیشنهاد می کنم.

۱- خدا را پیرست (به روح، به عقل، با سرود خواندن و شنیدن، با مزامیر و دعاهای قدیسین).

۲- جایگاه خود را در مسیح با صدایی بلند اقرار کن.

۳- وعده های خدا را برای شرایط بخوان.

۴- با ایمانداران مشارکت برقرار کن.

کلا انضباط روحانی یعنی آنچه را که یاد گرفته ایم که انجام دهیم، بطور منظم و به طرز خوبی انجام دهیم.

۲ - انضباط روحانی برای خدمت :

اگر انجیل را به دقت بخوانیم می بینیم که مسیح به شاگردانش در مراحل مختلف سه کلمه گفت: "بیایید (متی ۴: ۱۹) ۱۱: ۲۸) - بمانید (لوقا ۲۴ : ۴۹) - بروید (متی ۲۸:۱۹)"

ما اول باید نزد مسیح بیاییم بعد باید در حضور او بمانیم و بعد باید پیش مردم برویم و حضور و پیغام انجیل را به آنها به طرق مختلف برسانیم.

زندگی روحانی ما هم ۳ مرحله دارد.

۱- نجات (تولد تازه)

۲- رشد روحانی

۳- خدمت.

آیا شما برای خدمت به خدا رویا و اهدافی دارید؟

آیا می خواهید و می توانید کاری برای خدا انجام دهید؟

آیا در جهت رسیدن به اهداف خدمتیمان برنامه ای داریم؟

ما اگر فقط گیرنده باشیم به مرداب تبدیل می شویم! باید یاد بگیریم آنچه دریافت کرده ایم به مردم بدهیم. (اعمال ۲۰:۳۵) اگر ندانیم به کجا می خواهیم برسیم خوب به جای نمی رسیم. خوب است همواره اهدافمان را بنویسیم و هر از چند گاهی آنها را بررسی کنیم تا زندگی هدفمند، با برنامه و منظمی داشته باشیم.

ایمانداری که تشنه خداوند بود روزی به من گفت که من عطای شفا می خواهم، من غیرت او را تشویق کردم و توضیحاتی دادم که قبل از آن او باید در دعا و تعلیم رشد کند و چند کتاب به او معرفی کردم. او بزودی عطای زبانها را دریافت کرد و حتی چند نفر هم بوسیله دعاهای او شفا و برکت یافتند و این نشان می دهد داشتن هدف مصمم برای رشد و خدمت چقدر مفید می تواند باشد.

اولین خدمت را از نجات خانواده شروع می‌کنم. هر ایمان‌داری که نجات می‌یابد، آرزوی او این است که خانواده اش هم نجات یابد و چقدر جای خوشحالی است که اراده خدا هم نجات همه (اول تیموتائوس ۲:۴ - تیطوس ۲:۱۱ - اول یوحنا ۴:۱۴) و مخصوصاً خانواده ایماندار (پیدایش ۷:۱ - یوشع ۲:۱۸ - لوقا ۹:۱۸ - اعمال ۱۶:۳۱) است.

برای انجام این خدمت ما باید در تقدس و محبت مسیحایی زندگی کنیم، برای آنها مرتب دعا کنیم، و کلام خدا را مستقیم و غیر مستقیم به آنها بشارت دهیم. باید زندگیهای دگرگون شده ما را ببینند (متی ۵:۱۶)، باید شادی و آرامش ما را ببینند و باید به همه سئوالاتی که مانع از ایمان آوردن آنها است جواب دهیم. باید با آنها رابطه دوستی و صمیمانه‌ای داشته باشیم تا آنها به ما اعتماد کنند. اگر این موارد را بطور منظم رعایت کنیم می‌توانیم امیدوار باشیم که به احتمال زیاد خانواده مان نجات خواهند یافت.

در مورد خدمت باید بدانیم که همه ما که نجات یافته ایم جزو بدن مسیح هستیم (اول قرنتیان ۱۲:۲۷) و عضوی در بدن مسیح نیست که بدرد نخورد! (اول قرنتیان ۱۲:۲۲)

ما باید بدانیم که وظایفی به دوش ماست که با توجه به شخصیتمان و موقعیت‌هایمان منحصر بفرد می‌باشد یعنی فقط خودمان می‌توانیم آن را انجام دهیم و اگر انجام ندهیم کس دیگری آنرا انجام نخواهد داد! شاید شما مثل چشم مهم نباشید ولی شاید پلکی باشید که از چشم محافظت می‌کند، شاید حضور و محبت و تشویق‌های شما عاملی مهم در موفقیت شبانتان باشد.

شاید شما پطرس نباشید ولی شاید آندریاسی باشید که پطرس‌ها را نزد مسیح می‌آورد. (یوحنا ۱:۴۲)

شاید شما پولس نباشید ولی شاید حنائی‌ای باشید که برای او دعا کرد. (اعمال ۹)

شاید شما آگوستین نباشید ولی شاید مونی‌کای باشید که سالها برای آگوستین دعا کرد.

ما باید خدمت خودمان را در خدا باور کنیم. از شما خواهش می‌کنم به خودتان به عنوان فرزندان خدا نگاه کنید.

به نظر من زندگی پر محبت و مقدس و شخص دعا بودن و بشارت مهمترین خدماتی هستند که به همه ما سپرده شده است. تشویق کردن دیگران، تلفن کردن، ملاقات رفتن، یک لبخند محبت آمیز و دست دادن، در آغوش گرفتن، استفاده از کلمات محبت آمیز، هدیه دادن و ... همه می‌تواند نوعی خدمت به مردم باشد.

امروز کلیساها همچنین به خادمین رسمی هم نیز دارند و اگر ما که خدا را شناخته ایم سکوت کنیم، دیگران چگونه خدا را بشناسند (رومیان ۱۰:۱۴). ما باید قلمرو دید فرمان را برای خدمت وسعت ببخشیم (دعای یببعص - اول تواریخ ۴:۱۰) تا بتوانیم همه را محبت و خدمت نماییم.

کمک‌های مالی به کلیسا برای کار بشارت و برای کمک به فقیران نوعی خدمت است.

استفاده از استعداد‌های که خدا به ما داده مثل صدای خوب برای پرستش خدا، موسیقی، نقاشی و ... در کلیسا نوعی خدمت است.

نصیحت کردن و دادن مشورت‌های درست به دوستان خدمتی است که می‌تواند مسیر زندگیها را عوض کند.

خدمت می‌تواند در گروه‌های مختلف مثل بچه‌ها، نوجوانان، جوانان، زنان، مردان، خانواده‌ها، زوجهای جوان، مجردها، طلاق گرفته‌ها، پیران، معتادها، زناکاران، سقط جنین‌کنندگان، بیوه‌ها، یتیمان، فقیران، غریبان و مهاجران، زندانیان، سربازان، دانشجویان، ماتمیان، جذامیان، نابینایان، معلولین و عقب ماندگان ذهنی و ... باشد.

افرادی چون مادر ترزا^۶ در بین جذامی ها و کسانی که در حال مرگ بودند خدمات ارزنده ای انجام داده اند . هنری نیوون^۷ شبانی بود که سالهای آخر عمرش را وقف خدمت به معلولین ذهنی و مخصوصاً قطع نخاعی ها کرد. مهمان نوازی^۸ نوعی خدمت است .

استفاده درست از عطایای روح القدس نوعی خدمت است. پس می بینید خدمت فقط موعظه و ایستادن روی منبر نیست . در غمها و شادی های مردم شریک بودن خدمت است. ماتمیان را تسلی دادن خدمت است . جواب سئوالات مردم را که مانع ایمان آنها می شود دادن خدمت است.

ترجمه و تالیف کتب مفید روحانی خدمت است. تعلیم کلام خدا خدمت است. امید بخشیدن به ناامیدان و آزادی اسیران خدمت است. در جهت صلح و عدالت در دنیا و آزادی و جهانی بهتر کوشیدن خدمت است .

خدمات می تواند اینترنتی ، ماهواره ای ، رادیویی و .. باشد.

وقت دادن به مردم و اهمیت دادن به آنها خدمت است .

انضباط روحانی باعث می شود زندگی روحانی ما نظم پیدا کند و ما بدانیم کجا هستیم و به کجا می خواهیم برسیم. ما باید یاد بگیریم به طور منظم دعا کنیم و در حضور خدا بمانیم ، بطور منظم کلام خدا را بخوانیم ، بدنمان را در سلامت نگه داریم، بطور منظم بر گناه و مشکلاتمان پیروز گردیم. باید یاد بگیریم آنچه می دانیم را عملی کنیم ، باید وارد عرصه خدمت شویم و آنچه از دستمان می آید برای جلال خدا و کمک به دنیای پر از نیاز انجام دهیم ، چون خدا ما را انتخاب کرده است تا ثمر آوریم.

^۶ اگنس گونجا بویاجیو معروف به مادر ترزا (Mother Teresa) (متولد ۲۶ اوت ۱۹۱۰) راهبه کاتولیک آلبانیایی و تأسیس کننده ماموران امور خیریه در هند بود. مادر ترزا در ۱۳ مارچ ۱۹۹۷ از مقام خود استعفا کرد و در ۵ سپتامبر همان سال زندگی را بدرود گفت. هنگام مرگ امور خیریه دارای بیش از چهار هزار راهبه و در ۱۲۳ کشور جهان مبلغ داشت. دولت هند به منظور قدردانی از زحمات مادر ترزا برای او مراسم رسمی ویژه ای به عمل آورد.

^۷ هنری ژوزف مچایل نیوون (۱۹۳۲-۱۹۹۶) که نباید با جان هنری نیومن - John Henry Newman (۲۱ فوریه ۱۸۰۱ - ۱۱ اگوست ۱۸۹۰) که شخصیتی مهم در تاریخ مذهبی انگلستان است ، اشتباه شود.

^۸ مهمان نوازی در عهد جدید:

اول تیموتائوس ۵: ۱۰ علاوه بر این، او باید در امور خیریه، از قبیل پرورش اطفال، مهمان نوازی، شستن پاهای مقدّسین، دستگیری ستمدیدگان و انجام هر نوع نیکوکاری شهرت داشته باشد.

اول پطرس ۴: ۹ با خوشحالی و سخاوتمندی نسبت به یکدیگر مهمان نوازی کنید.

رومیان ۱۶: ۲۳ گایوس که مهمان نوازی او شامل حال من و تمامی اعضای کلیسای اینجا شده است، برای شما سلام می فرستد. اراستوس که خزانه دار شهر است، و برادر ما کوآرتوس برای شما سلام دارند.

اول تیموتائوس ۳: ۲ پس اسقف باید بی ملامت و صاحب یک زن و هشیار و خردمند و صاحب نظام و مهمان نواز و راغب به تعلیم باشد؛

رومیان ۱۲: ۱۳ در رفع احتیاجات مقدّسان سهیم شوید و مهمان نواز باشید.

تیطس ۱: ۸ بلکه باید مهمان نواز، نیکخواه، روشن بین، عادل، پاک و خویشتن دار باشد.

عبرانیان ۱۳: ۲ همیشه مهمان نواز باشید، زیرا بعضی ها با چنین کاری بی آنکه خود بدانند، از فرشتگان پذیرایی کردند.

ما خوانده شده ایم تا مسیح وار زندگی کنیم. کلام خدا در جامعه ۹:۱۰ می گوید: "هر چه دستت به جهت عمل نمودن بیابد ، همان را با توانایی خود به عمل آور چونکه در عالم اموات که به آن می روی نه کار و نه تدبیر و نه علم و نه حکمت است." ما باید آنچه درست است قبل از اینکه دیر شود و وقتمان تمام شود^۹ انجام دهیم تا بعدا جای برای پشیمانی نباشد. ما باید عادت کنیم از عادات بدمان آزاد گردیم و عاداتی کتاب مقدسی داشته باشیم.

کلام خدا می گوید: "روحی که خدا به ما بخشیده نه روح ترس ، بلکه روح قوت ، محبت و انضباط است." (دوم تیم ۱:۷) اگر خود را پر از روح می دانید باید انضباط روحانی داشته باشید.

ما باید تصمیم بگیریم که روند رشد و خدمتمان را شفا دهیم تا مسیحیانی بهتر و موثر گردیم.

در پایان مطالعه کتاب انضباط روحانی نوشته ریچارد فوستر^{۱۰} و تشبه به مسیح نوشته توماس آکمپیس^{۱۱} را هم در مورد انضباط روحانی توصیه می کنم.

دعا کنیم تا خداوند امروز در زندگیهایمان تغییراتی بوجود آورد.

^۹ زمانی می رسد که وقت تمام می شود و این زمان یا با مرگ ما می رسد و یا با بازگشت ثانویه عیسی. پس تا وقت داریم اراده خدا را در زندگیهایمان انجام دهیم.

^{۱۰} Richard J. Foster

^{۱۱} توماس اکمپیس (Thomas Akempis) متوفای قرن چهاردهم میلادی است